Xenisme

Petru ZUGUN

1. Înțelegând prin xenisme „împrumuturile de unități lingvistice semnificative – cuvinte şi unități frazeologice, în mare majoritate păstrate intenționat cu forma şi sensul lor etimologic şi utilizate ca părți de propoziție sau ca propoziții relaționate cu unități sintactice aparținând fondului comun”[1], prezentăm o schiță a subiectului bazată pe dicționare recente[2], pe texte şi pe contexte scurte şi urmărind clasificări. Nu considerăm necesară aici citarea completă a surselor, aceasta putându-se însă constitui în necesitate într-o monografie specifică. Reducem exemplificarea la minimum.

2. Între xenisme: loc. adv. (circ. de mod) *a giorno*, în „fereastră luminată *a giorno*” la V. Alecsandri; subst. (atribut) „un izvor de *horum harum*” şi expresie substantivală (complement direct) *nervum rerum gerendarum*, în „câştigând cu clipoceală *nervum rerum gerendarum*” (M. Eminescu, *Opere*, I, p. 140); „«N’est pas commandant qui veut» şi invers” (Ralea 1989: 28). Ele sunt atât cuvinte, cât şi sintagme şi propoziții şi pot îndeplini orice funcții sintactice de parte de propoziție, de propoziții sau de elemente relaționale[3]. Propozițiile şi frazele din limbi străine, utilizate şi ele ca atare, ca propoziții şi fraze în limba receptoare, nu sunt integrabile în categoria xenismelor, ci aparțin limbii împrumutătoare. Este vorba de citate, maxime, apoftegme ş.a., de tipul *Veni, vidi, vici, Repetitio est mater studiorum, Audiatur et altera pars*. Xenismele se păstrează în traduceri şi, ca şi neologismele, în măsură mai mare decât acestea chiar, se constituie în punți comune de comunicare între limbi diferite genetic şi structural, astfel că toate sunt internaționalisme. Prin aceste însuşiri (ca şi prin altele, însă), xenismele constituie superstratul comun limbilor de cultură moderne, cărora le acordă distincție specifică. În scris, ele apar, în mod obişnuit, subliniate şi cu litere italice. Uneori, ele sunt explicate în text sau în note din josul paginii, de autorii care le folosesc sau de editori, precum *aviso*, în: „Într-o dimineață, *aviso* ambasadei ruseşti suia Bosforul spre Marea Neagră”, explicat prin „corabie mică” de Ion Ghica, în una din scrisorile lui (Ghica 1956: 247).

---

[1] Definiția ne aparține. Termenul de „xenism” a fost utilizat şi noțiunea descrisă parțial de Deroy 1956: 224-232, monografie importantă şi astăzi. Dicționarele româneşti şi cele mai multe ale limbilor străine nu-l înregistrează, cu excepția MDA (care reia definiția din Ducrot/Schaeffer 1995): „Termen străin introdus într-o limbă, care corespunde realității specifice limbii din care s-a făcut împrumutul”. L-am utilizat în articolul Zugun 1997 şi în Zugun 2000: 160-161. Sinonimul românesc „străinism” are conotație negativă nepotrivită. Definiția şi prezentarea din Ducrot/Schaeffer 1995: s.v. *xénismes* sunt neconvenabile.

[2] MDA; Marcu 2000; *Dicționar enciclopedic*, 1992-2005.

[3] Ca şi autorul articolului, cititorii lui cunosc, eventual şi utilizează, xenisme, mai multe sau mai puține, astfel că în prezentarea economică de față exemplificarea este redusă la minimum şi se raportează exclusiv la limba română. Repetăm afirmația că indicațiile de ordin etimologic nu sunt necesare.

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

3. Xenismele pot fi deosebite de neologisme („împrumuturi lingvistice”, în sensul restrâns al termenului), într-un anumit stadiu al limbii, acestea din urmă fiind împrumuturi adaptate fonetic, ortografic, morfosintactic şi semantic. Cât timp s-a scris şi, eventual, pronunţat şi, în general, utilizat, ca şi etimonul, *tailleur* [taiör] (< fr.), de exemplu, a fost xenism, care a devenit neologism apoi, cu forma grafică şi acustică *taiór* (două silabe). Alte exemple de xenisme originare devenite neologisme : fr. *commis-voyageur* > rom. *comisvoiajor*, fr. *maillot* > rom. *maióu*, *merçi* > rom. *mersi*, *farceur* > rom. *farsor*, *mon cher* > rom. *monşer*, sp. *corrida* > rom. *coridă*, it. *condottiero* > rom. *condotier*, it. *spaghetti* > rom. *spaghete*, it. *vendetta* > rom. *vendetă*, engl. *football* > rom. *fotbal*, it. *pizza* > rom. *piţă*, engl. *stress* > rom. *stress*, engl. *jazz* [jaez] > rom. *jaz* [jaz] ş.a. Orice element de adaptare transformă xenismul în neologism. Cele mai multe xenisme au rămas însă cu valoarea lor de xenisme, iar cele care nu se mai folosesc au devenit barbarisme. În enumerări, ele coexistă, adeseori, cu neologismele, precum în contextul : „În ritmuri de samba, tango (...), printre toreadori […] **tequila***, zorro, poncho, sangria, passo doble, cucaracha* [...]” („România liberă”, 22 noiembrie 2005, p. 25, col. 1-3 mijloc).

4. Prin specificul lor etimologic, formal şi funcţional, xenismele aparţin, în majoritate, substilului livresc şi stilului ştiinţific, însă unele au trecut şi în limbajul comun, precum : *hocus-pocus, second hand, show, bridge, lobby, soul, chips, snacks* ş.a.

5. Ca şi neologismele, xenismele sunt martori ai asimilării, în grade diferite, a culturilor străine, în epoci, perioade şi etape diferenţiate etimologic. Considerăm, astfel, că primele xenisme apar în chiar cel mai vechi text românesc păstrat (S*crisoarea boierului Neacşu din Câmpulung către primarul Braşovului, Hans Benkner*)*,* din 1521 : „*Ipac*, dau ştire domniei tale [...]”. Pot fi identificate xenisme – majoritatea toponime şi antroponime (în sensurile cele mai largi ale termenilor) – la cei mai mulţi autori din orice secol de după al XV-lea, cronografi, cronicari etc., deosebit de multe apărând la D. Cantemir, în scrierile sale în limba română, mai ales în *Divanul* (1698), chiar în primele pagini ale acestei opere: *polus arcticus*, *polus antarcticus*, *axon* (acesta din urmă explică termenul astronomic popular *osie*). Xenisme de origine slavonă au coexistat, un timp, cu cele de origine neogreacă şi latină, la aceste straturi etimologice adăugându-se, treptat şi interferent, cele de origine maghiară, turcă, ucraineană, polonă, rusă, latina literară, italiană, germană, franceză, spaniolă, engleză ş.a., acestea patru din urmă caracterizând epoca modernă a limbii române .

Pot fi identificate, relativ multe, la Gheorghe Şincai, Petru Maior, V. Alecsandri, Ion Heliade Rădulescu, Constantin Negruzzi, Nicolae Filimon, Alexandru Odobescu, Ion Ghica, Titu Maiorescu, Mihai Eminescu, Calistrat Hogaş şi chiar la Ion Creangă (de origine slavonă şi rusă), apoi la scriitori mai apropiaţi în timp, la Delavrancea (din italiană), la G. Ibrăileanu în *Adela* (din franceză), G. Călinescu, G. Bacovia (din latină, în titluri de poezie). Între exemplele probante în gradul cel mai înalt: „Eu, de câte ori mi s-a întâmplat să mănânc grauri, – adică *sturni* latineşti, ori *ètourneaux* francezi, şi nu sturzi româneşti sau *grives* franţuzeşti – le-am găsit un gust foarte bun […]” (Al. I. Odobescu, *Pseudo-Cynegetikós*, II).

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

Perioada actuală cunoaşte o adevărată invazie de xenisme de origine engleză, cu precădere în limbajul internetului, la acestea adăugându-se chiar împrumuturi, indirecte însă, din japoneză, precum *kimono, judo, jujitsu, summo, kamicadze, harakiri, sudoku, tsunami* ş.a., din arabă (*sharia*) sau din alte limbi.

6. Când sunt utilizate, neschimbate, în comunicări în limbi străine, unităţi lingvistice româneşti sunt xenisme în limbile împrumutătoare. Primul substantiv comun de acest fel este, foarte probabil, *agust* (secolele X-XI) în greaca bizantină, urmat de adjectivele *bun, mic, singur* (secolul XIII), de subst. *baci* (secolul XIII), de verbul *caşte*, apoi *copil, urs, vară, balan, bradel, fecior, oparit, surd, muşat, voi(e)voda, drag, selişte, cârlig, aniniş, neted, neamț* ş.a. (sec. XIV), *negru, ban, jude* ş.a. (sec XV) în slavona şi în latina epocii, cele mai multe cuvinte româneşti fiind nume proprii provenite, prin conversiune intramorfologică, din nume comune, atestabile astfel indirect. Un caz deosebit de interesant este acela al lui *bea, ea* (din diftong) şi *e* (din vocală), înregistrate la începutul secolului al XV-lea (aproximativ 1418) într-un manuscris al rusului Constantin Kostenețki[4]. Aşadar, numele proprii şi comune româneşti care apar în documente redactate în alte limbi decât româna sunt, în acele limbi, xenisme de origine românească. În franceză, unii lexicografi consideră că sunt xenisme de origine românească *boïar* şi *voïevod*. Ar putea fi adăugate derivate româneşti formate din unităţi semnificative de origine franceză *bonjurism, bonjurist, joben* ş.a.

7. În sensul cel mai larg al termenului, xenismele sunt – dacă avem în vedere, deocamdată, numai substantivele, oricum majoritare – atât nume proprii de orice categorie (toponime, antroponime, titluri de valori ale spiritului – ştiinţifice, literare, muzicale etc.) –, cât şi nume comune. Considerate astfel, xenismele se constituie în vocabularul cel mai deschis, teoretic infinit, deci cel mai bogat, fiindcă fiecare unitate lingvistică din orice limbă se poate utiliza, ocazional sau repetat, în altă limbă, astfel că o monografie consacrată lor nu va fi niciodată completă, chiar şi în situaţia în care se precizează data finalizării investigaţiei. Este, de aceea, firesc să fie luată în baza de date numai categoria substantivelor comune, limitabilă numeric, iar la aceasta să se adauge xenismele aparţinând altor părţi de vorbire decât substantivul. Se poate avea în vedere, deci, numai sensul restrâns al termenului *xenism* (vezi definiţia de la 1.). Pe această bază teoretică se pot alcătui, mai întâi, un dicţionar de xenisme (aproximativ 1000, după opinia noastră) şi, apoi, o monografie.

8. Clasificări ale xenismelor

În clasificarea morfologică xenismele substantivale domină de departe celelalte grupări (nu apar xenisme la pronume, numeral, articol şi verb). Sunt xenisme substantive (le alegem, omiţându-le pe cele din exemplificările anterioare, pentru economie) precum: *rara avis, vademecum, ad-hoc, bene merenti, status quo, idem, ibidem* ş.a. din latina cultă; *Commedia dell'arte* din italiană; *Bildungsroman*, *Mein Herr, Kipfel* ş.a. din germană; *goal keeper, fair play, kitch, bridge, hobby, lock, mall, talk-show, leadership, jeep* [gip], *vip* din engleză. Să se vadă xenismele, substantive de alte origini, *supra* şi *infra*.

Adjective: *sine qua non, sine die, de facto, de jure* ş.a. din latină; *sans peur* ş.a. din franceză, *high-tech* din engleză.

[4] Vezi Mihăilă 1974: 75, 213-214.

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

Adverbe: *ab initio, sine die* (de asemenea), *per general, per total, supra*, *infra* ş.a. din latină; *on line, cash, cool* ş.a din engleză.

Prepoziţii: *apud, infra, supra, per* (în *per os* etc.), *ante, post* ş.a. (unele utilizate şi ca adverbe) din latină, *à la* din franceză.

Conjuncţii: *ergo* „deci".

Interjecţii: *evrika!, vivat!, ok!*, *(Oh) My God!* ş.a.

Alte clasificări ale xenismelor :

În clasificarea semantică multe xenisme sunt nume de mâncăruri şi băuturi, precum *tequila, Coca-cola, Pepsi, Sprite* ş.a., obiecte de îmbrăcăminte: *kimono, poncho* ş.a., de sporturi: *jogging, summo* ş.a., de ocupaţii: *steward, bodyguard* ş.a., de varietăţi de lucrări muzicale: *disco*, de perioade de timp: *week-end*, de obiecte: *skateboard, walkie-talkie*, de însuşiri şi proprietăţi, de modalităţi (vezi exemplificarea la adjectiv şi adverb); după criteriul stilistic (stiluri funcţionale, substiluri precum livresc, preţios ş.a., individuale); după vechime (vechi – noi); după frecvenţă: folosite des/rar, precum: *happy-end, feed-back, rendez-vous, post-mortem, pianissimo, prestissimo, discount, hobby, voucher, dèja-vu*; după vechime (actuale/învechite); cu şi fără funcţii stilistice şi psiholingvistice; emfatice/neemfatice, de impresionare, de etalare de cunoştinţe, de adecvare/neadecvare la situaţia de comunicare (caz în care se recurge la context şi text); după distribuţie: largă/ restrânsă, precum, pentru restrânsă: *sine qua non* în contextul diagnostic *condiţie sine qua non*. După numărul funcţiilor sintactice: polifuncţionale/ monofuncţionale. După productivitate: neproductive/productive, pe baza acestora din urmă formându-se derivate şi compuse româneşti, precum, între ele, *jaz(z)ist*.

Altă clasificare se poate baza pe forma – întreagă (obişnuită) sau prescurtată – a xenismelor, din a doua categorie făcând parte simbolurile internaţionale din chimie, fizică, matematică, lingvistică, informatică şi din alte ştiinţe. Formaţiile lexicale ale căror părţi componente nu au fost împrumutate şi-au pierdut forma internă (*week-end* ş.a.), dar celelalte şi-au păstrat-o total sau parţial (*sportsman*).

În măsură foarte redusă – în opoziţie cu unităţile lingvistice care nu sunt integrabile în vocabularul de xenisme –, xenismele sunt clasificabile în xenisme sinonime, între ele şi cu unităţi din fondul tradiţional, precum: *ab initio*, *ab ovo* „la început", sau *ex abrupto* „brusc", *dintr-o dată* „pe nepregătite", şi antonime, precum: *lato sensu*, *stricto sensu*. Este extrem de dificil, dacă nu imposibil, de identificat xenisme polisemantice omonime şi paronime. Astfel de clasificări, precum şi, de asemenea, alte clasificări pot fi realizate după alcătuirea unui dicţionar specific explicativ, cât se poate de bogat şi conţinând, după modelul *Dicţionarului Academiei*, xenisme care sunt termeni, sintagme, propoziţii, cu atestări, citate, indicarea limbii împrumutătoare (precizarea etimoanelor este inutilă), utilizarea în alte limbi.

9. În stadiul actual al limbii române şi al multor altor limbi, numărul xenismelor de origine engleză este covârşitor, putându-se aprecia că niciodată în istoria limbii române nu a existat o perioadă în care să poată fi înregistrat un aflux similar şi comparabil prin similaritate la orice nivel al limbii. Susţinem afirmaţia printr-un citat scurt şi prin reproducerea şi comentarea succintă a următorului articol

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

publicistic, căruia nu i se găseşte ceva analogic, în sensurile menţionate anterior. Subliniem xenismele.

„În aceste condiţii, mi-am creat pe *laptop* un *playlist* care să contracareze efectul *remix-ului* involuntar de *disco* şi manele" („Jurnalul Naţional", 18 august 2005, p.2, col. 5, mijloc).

În acest articol publicistic, de doar trei coloane dispuse pe mai puţin de jumătate de pagină de revistă de format mediu, am înregistrat nu mai puţin de douăzeci de xenisme, substantive comune (subliniate de noi), la care se adaugă alte zece nume proprii, în majoritatea anglicisme. Ele pot fi clasificate astfel :

- nume de sporturi: *aikido, kydo, kung-fu*;
- nume din domeniul muzicii: *jazz, soul, rock, funk*;
- nume de manifestări culturale: *street culture, fleat market*;
- nume de produse culinare: *churros*;
- nume de îmbrăcăminte: *j-pop*;
- adjective: *ad-hoc*.

Cele mai multe nu sunt explicate; între excepţii: *kydo* „arc".

Precizăm, în încheiere, că identificarea şi glosarea xenismelor sunt întreprinderi laborioase – accesibile numai poliglo̧ilor – şi riscante, fiind avantajaţi cei care au o cultură variată şi întinsă. La identificarea specificului etimologic, al ariei de utilizare plurilingvă şi, eventual, variaţiilor de formă şi de sens, este indicată recurgerea la dicţionare enciclopedice şi, desigur, lingvistice propriu-zise, eventual multilingve.

Radu Leca

FESTudis în Osaka

Natsu Matsuri. festivalul de vară, într-o facultate japoneză nu se compară cu ce se întâmplă în şcolile româneşti. La noi e posibil să se organizeze câteva acţiuni, în general formale, de zilele şcolii. Stai, greşesc, FESTudis-ul de la Iaşi era destul de mare. E, dar de fapt vreau sa vorbesc despre Natsu Matsuri din Osaka Gaidai.

Pe terenul imens din mijlocul campusului fuseseră amplasate şiruri de standuri, oferind mâncăruri din toate ţările, şi băuturi asemenea. Fiecare club avea un stand, nu neapărat legat de activitatea sa obişnuită: ex. clubul de aikido vindea gheaţa aromată multicolor, clubul de tenis clătite felurite etc. Mai special era clubul de kyudo, arc, la al cărui stand puteai să trimiţi săgeţi în ţinte marcate cu baloane. Organizatorii, toţi voluntari, făceau o treabă excelentă, încât nu aveai altceva de făcut decât să te bucuri de sărbătoare.

Ziua mea a început însă cu o cântare. „It Could Happen To You" cu o trupă de la clubul de jazz, într-o clădire a facultăţii. Jazz-ul avea să continue până seara, însă eu m-am căpătuit cu o bere, m-am schimbat în bermude şi şlapi, pentru că ploaia deasă transformase terenul într-o plajă ad-hoc, şi am pornit la distracţie. În aceeaşi clădire cu jazz-ul, într-un amfiteatru zglobiu, o trupă de rock studenţească hiper-energică şi originală, cu admiratoare ţopăind în jurul scenei, ce mai, studenţie. Cu un etaj mai jos, nu reuşesc să identific sursa unei melodii soul. Mă năpustesc în sfârşit într-o cameră brună, unde un dj mixa la vinil funk şi soul calitatea I. Era se pare un grup de street culture. Remi-D, nişte fete încercând să danseze sub privirile unor

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

„rapperi“ şăpcuiți. Muzica, însă era specială, te făcea să uiți că eşti în Japonia.

Apoi, alte etaje: cafenele franceze, tatuaje şi chiromanție arabă, expoziție foto. Afară, bazar cambodgian şi african, flea market, organizații ecologice. Mi se face foame, aşa că îmi folosesc cupoanele cumpărate dinainte pentru a lua Churros, aluat dulce spaniol fript în ulei, cu nu ştiu ce arome, şi bere germană Lowenbrau fabricată în Japonia. O vietnameză îmi spune de o paradă, aşa că, cu întârziere, mă instalez la coada ce se întinde pe două etaje de clădire (totul se întâmplă în clădire datorită ploii). În amfiteatrul saturat, 4 animatoare în roz deschid parada costumelor naționale. Întâi Japonia, desigur, într-o combinație ieftină de costume Edo şi j-pop. Fiecare țară e închipuită de câte un grup de japonezi, amuzanți sau surprinzător de comozi în costume. „Coreencele“ grațioase cu un cerc de evantaie roz-pal, „tailandezele“ parcă împrumutate dintr-un bordel de lux, „chinezii“ cu kung-fu şi travestite, „filipinezii“ solari şi rurali, „swahili“ cu o secvența de ritm din picioare şi palme, spectaculos de simplu, „arăboaicele“ atât de lascive din buric că uitai că sunt japoneze, „braziliencele“ într-o imitație gnomică a festivalului din Rio, „francezii“ în perechi pe acorduri suave, „turcii“ în costume groase sărutând publicul pe muzica lui Tarkan, „rusoaicele“ în costume de balet insinuante, „italienii“ la o nuntă a lui Romeo cu Julicta întreruptă de un geek cu ochelari groşi şi bretele, „spaniolii“ cu o coridă de vaci, „americanii“ cu Mickey, Minnie, Michael şi Marylin. După ce se termină mai îndrăznesc o bere de la clubul de jazz şi le întâlnesc pe bulgăroaice, pe care le duc la REmi-D unde tocmai avea loc un breakbeat showdown. Se simt aşa de bine, că dansează şi ele. Le las în elementul lor şi revin pe teren, unde mă întâlnesc cu nişte japonezi cunoscuți mai înainte, cu neveste şi copii după ei, interesați mai ales de Bon-Odori (dans cu ocazia Bon Matsuri, festivalul sufletelor morților). Îi localizez şi pe nepalezi, cu care mă întorc la Remi-D, pentru un concert electro-jazz, Luke-Warm Room, special. La sfârşit, reuşesc să obțin şi un tricou cu numele trupei. Înapoi pe teren, ne astâmpărăm foamea cu grătar coreean. Sunt chemat apoi de Angela Hondru să mut un frigider şi răsplătit cu suc de portocale. Ajung în sala de sport după ce Bon-Odori avusese deja loc, şi asist la un soi de aerobică fără muzică, cu ritmul dictat de mc asurzitori. E clar însă că mişcările sunt învățate dinainte, şi nu pare lucru uşor. La 8 se termină aerobica, şi astfel şi Natsu Matsuri. Pe teren, standurile sunt deja pe jumătate strânse, şi în două ore nimic nu mai indică faptul că un festival a avut loc azi, în afară de grupurile randomizate de japonezi beți. Oricum, diabolic de eficienți japonezii ăştia.

În ansamblu, atmosfera a fost îmbucurător de similară cu cea a unui eveniment studențesc de la noi. Cu diferențele culturale de rigoare. Bănuiesc că studența aparține universalului, gândindu-mă şi la cântecele de pahar ale studenților din Sorbona evului mediu. E uşor însă să fii păcălit de înfățişarea internațională a unui festival de tipul acesta. Oricât de deschişi la suprafață, japonezii nu ies din modul lor de gândire, astfel că o promenadă a obiectelor culturale din diferite țări, ca o Expoziție Universală la nivel de facultate, nu va exprima decât modul în care Japonia filtrează Occidentul. Un mod care, ca student străin, te face să te simți superior în fața „inculturii“ japonezilor moderni. Însă, în acelaşi timp, te menține în incomprehensiunea modului de a fi japonez.

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)

Bibliografie

Dimitrie Cantemir, *Divanul sau Gâlceava înțeleptului cu lumea sau Giudețul sufletului cu trupul*, Iaşi, 1698.

Deroy, Louis, *L'emprunt linguistique*, Paris, 1956.

* * * *Dicționar enciclopedic*, 5 volume, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 1992-2005.

Ducrot, O., Schaeffer, J.-M., *Nouveau dictionnaire encyclopédique des sciences du langage*, Paris, Seuil, 1995.

Eminescu, M. , *Opere*, vol. I-XVI, ediție critică îngrijită de Perpessicius, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1939.

Ghica, Ion, *Opere*, vol. I, 1956.

Marcu, Florin, *Marele dicționar de neologisme*, Bucureşti, Editura Saeculum I.O., 2000.

MDA = *Micul Dicționar Academic*, vol. I-IV, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic, 2001-2003.

Mihăilă, G., *Dicționar al limbii române vechi (sfârşitul sec. X – începutul sec. XVI)*, Bucureşti, Editura Enciclopedică Română, 1974.

Mihail Ralea, *Scrieri,* vol. 5, 1989.

Zugun, Petru, *Între atitudine antineologică şi realitate lingvistică*, în LL, 1997, nr. 1.

Zugun, Petru, *Lexicologia limbii române. Prelegeri*, Iaşi, Editura Tehnopres, 2000.

Xénismes

Les xénismes sont les mots, les syntagmes figés et même les propositions relationnées empruntées et intentionnellement gardées avec ses formes et ses sens originaires. Dans la langue roumaine actuelle, il y en a environ une mille. Les plus récents de ceux traditionnels proviennent du latin littéraire, mais de ceux récents proviennent de l'anglais. Les xénismes adoptés deviennent néologismes, mais ceux disparus de l'usage deviennent barbarismes.

BDD-V2596 © 2006 Editura Alfa

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.244 (2026-11-10 03:55:58 UTC)